

פנינים מפרשת השבוע

פרשת קדושים ויקרא י"ט-כ'

(מאת יוסי עובדיה)

מבט כללי על הפרשה

פרשה זו צמודה לפרשה הקודמת אחרי מות, ונקראת בבתי הכנסת בדרך כלל באותה השבת. שני הפרקים שבפרשה מדברים על קריאתו של ה' לעם להיות קדושים, עם חוקים שונים מהחוקים שהיו מקובלים בעולם באותו הזמן.

התמקדות בנקודות מרכזיות

הנקודה הראשונה:

הפרשה מתחילה בקריאה לעם להיות קדושים (י"ט 2) "דַבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: קְדֹשִׁים תִּהְיוּ בִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם", ומסתיימת באותה קריאה לעם להיות קדושים (כ' 26) "וְהֵייתֶם לִי קְדֹשִׁים, בִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִזוֹת לִי" למה אלוהים מבקש מהעם שיהיו קדושים? כי הוא קדוש. העם הם ממלכת כוהנים לה' (שמות י"ט 6) והם צרכים להיות מובדלים/ מופרדים משאר העמים, אך לדבוק בה' ולא להתנהג כשם ששאר העמים מתנהגים, אלא להתנהג בהתאם לחוקי ה'. הם צרכים להיות מסורים אליו, כשם שהוא מסור אליהם. האם קריאה זו של אלוהים לעם היא רק בעת התנ"ך? לא! גם ישוע בדרשת ההר אומר לאנשים במתי ה' 48: "לֵכֶן הֵיוּ שְׁלָמִים, כְּמוֹ שְׂאֵבִיכֶם שֶׁבְּשָׂמִים שְׁלָם הוּא". אז גם הברית החדשה קוראת לנו להיות ממלכת כוהנים, מסורים לה', מובדלים ומופרדים לה' אך כן חיים בעולם, וכן מחוייבים להיות אור לעולם. שאול השליח בכותבו את האיגרות השונות קורא למאמינים קדושים. ישוע במותו קידש אותנו, אך הוא מצפה שאנחנו נמשיך בהליך ההתקדשות היומי לפניו.

הנקודה השניה:

הדאגה לחלש - הדבר כתוב לאורך פרק י"ט ולדוגמא לכך אפשר לראות בפסוקים 9-10 "וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ לַקָּצֵר וְלִקְטֵי קִצְיֹרְךָ לֹא תִלְקֹט: וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲוִל וּפְרֹט כִּרְמֶךָ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וְלִגְרֵי תַעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם" - העם מצווה כאן שכאשר הם קוצרים את השדה שישאירו לעניים ולאילו שאין להם את הפינות ואת מה שנופל או מה שנשאר מהקציר. ניתן לראות כאן ובמקומות אחרים את הדאגה של אלוהים לעני ולחלש, וגם אנו היום מצווים לדאוג לאלו שבינינו שהם עניים וחלשים.

* דוגמא לכך - רות המואביה: למרות שהיא לא היתה מבנות ישראל, היא הכירה את החוקים האלה ולכן הלכה לשדה כדי ללקט.

(מעניין לראות שאלוהים מבקש מהעם שאת הפינות שבשדה שלהם ישאירו ולא יקצרו, ומעניין לראות שאלוהים ציווה על בני ישראל ציצית בקצוות הבגד במדבר ט"ו 38.)

נקודה נוספת כתובה בפרק י"ט 18 "**וְאֶהְבֶּתְּ לְרַעֲךָ כְּמִוֶּךָ אֲנִי יְהוָה**". המצווה החשובה הזו שכולנו מכירים אותה, לקוחה מהפרק שלנו - אך שימו לב מספר פסוקים לאחר מכן - בפסוק 34 ה' מרחיב את המצווה הזו גם לגר שגר בין בני ישראל "כְּאֶזְרַח מִכֶּם יְהוָה לְכֶם הַגֵּר, הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבֶּתְּ לוֹ כְּמִוֶּךָ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם", לכן כאשר ישוע נשאל "מי הוא רעי" (לוקס י' 25) הוא נותן לאנשים את המשל על השומרוני הטוב. העם היה מחוייב לאהוב את הגרים הגרים איתם, אך העם נכשל ולא עשה זאת.

ומה איתנו?

כל המאמין בישוע, הוקדש בדמו של ישוע ולכן אנו קדושים - אך עד כמה אנו רודפים את הקדושה? (עברים י"ב 14), עד כמה אנו ממשיכים את הליך ההתקדשות היומית? עד כמה אנו דואגים לחלשים שבינינו, ועד כמה אנו אוהבים את רענו גם כאשר הוא לא בדיוק הטיפוס שלנו?

שאלוהים יעזור לנו **לא** להיות דומים לעולם שבו אנו חיים אלא להיות שונים, כדי שנוכל ע"י חיינו להפיץ את אור המשיח לאנשים שמסביבנו. אמן, ואמן.